

សៀវភៅដានីយ៍លៃ - លខេដប្បន

ដានីយ៍លៃ ជំពូកទីពីរ – សចកុតិសង្គមខេបេ និងសចកុតិសនុនិដុហាន ភាគទីមួយ

Jeff Pippenger

2023-12-09

«នៅក្នុងគម្ពីរវិវរណៈ សៀវភៅទាំងអស់នៃព្រះគម្ពីរមកជួបគ្នា
ហើយបញ្ចប់នៅទីនេះ។ នៅទីនេះគឺជាការបំពេញបន្តថ្ងៃនៃសៀវភៅដានីយ៍លៃ»។
កិច្ចការរបស់ពួកសាវក, 585.

សចកុតិពិតដល់យ៉ូហានបានកំណត់ថាជា «ការបើកសម្តែងដ៏អំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ» ដល់សិដ្ឋ
ហានក្នុងសម្ព័ន្ធទិដ្ឋភាពនិងកំពុងបើកត្រួតពិនិត្យសម្រាប់សុភមង្គលរបស់ទ្រង់ចាប់តាំងពីខែ
កុកដា ឆ្នាំ ២០២៣ មក គួរមាននាំឲ្យយល់នូវភាពគួរឲ្យកត់សម្គាល់
នូវពេលវេលានៃសៀវភៅដានីយ៍លៃគួរមាននាំមកជាប់ជាមួយនឹងសៀវភៅវិវរណៈ។
ដានីយ៍លៃជំពូក ២ កំណត់ឲ្យយល់សាររបស់ទេវតាទីពីរ
ក្នុងបរិបទនៃការសាកល្បងអំពីបុគ្គលនិមួយៗក្នុងកុរោយ។
វាកំណត់អត្តសញ្ញាណដំណើរការនៃការសាកល្បងមួយ
និងរយៈពេលជាក់លាក់មួយនៃការសាកល្បងនោះ។

រយៈពេល និងដំណើរការនៃដានីយ៍លៃជំពូក ២
ដល់គួរមានកំណត់ដោយការជាប់ជាមួយលើអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំរបស់ដានីយ៍លៃ
បានជាគំនូនរយៈពេលសាកល្បងរបស់ពួកយូតស៊េតង់នៅក្នុងបុរេគ្រិស្តសតវត្សរ៍ទី១៧។
ពួកយូតស៊េតង់បានបង្កើតក្នុងដំណើរការសាកល្បងរបស់ពួកគេ
ហើយបានក្លាយជាកូនស្រីរបស់ក្រុងរ៉ូម។ តាមន័យទំនាយ
កូនស្រីមួយកំណត់ឲ្យយល់មុនរបស់នាង; ហើយក្រុងរ៉ូមគឺជាសត្រូវសាហាវតាមន័យទំនាយ។
ការបង្កើតរបស់ពួកគេ និងការផ្តល់បុគ្គលជាបន្តបន្ទាប់ទៅជាកូនស្រីរបស់ក្រុងរ៉ូម បង្ហាញ
ជាគំនូននៃការសាកល្បងអំពីបុគ្គលនិមួយៗនៃសត្រូវសាហាវក្នុងបុរេគ្រិស្តសតវត្សរ៍បច្ចុប្បន្នរបស់
យើង ពីព្រោះពួកគេបានផ្តល់បុគ្គលទៅជាបុគ្គលនិមួយៗនៃសត្រូវសាហាវមួយ។ ដូច្នេះ
ដំណើរការសាកល្បងបច្ចុប្បន្នរបស់យើង
គួរមានកំណត់ដោយការជាប់ជាមួយលើចិត្តសិបឆ្នាំរបស់ដានីយ៍លៃ
ហើយក៏ដោយបុរេគ្រិស្តសតវត្សរ៍នៃសាររបស់ទេវតាទីពីរ ក្នុងអំឡុងពេលនាមិលូលីតផងដែរ។

នៅក្នុងបុរេគ្រិស្តសតវត្សរ៍នៃសាររបស់ទេវតាទីពីរ ដល់បានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី 11
ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 នោះ មានរយៈពេលជាក់លាក់មួយ និងដំណើរការសាកល្បងមួយ ដល់គួរ
រមានកំណត់ជានិមិត្តរូបដោយសុបិនអំពីបុគ្គលនិមួយៗនិងសត្រូវគិរិច្ឆានរបស់នប្បិកុនសោ;
ដុបិត នៅក្នុងពាក្យទំនាយនៃព្រះគម្ពីរ នគរមួយក៏ជាសត្រូវគិរិច្ឆានផងដែរ។
នប្បិកុនសោ និងក្រុមជាន់ខ្ពស់សាសនាចាស់ដេ
កំណត់ឲ្យយល់អ្នកដល់បង្កើតក្នុងការសាកល្បងនេះ ហើយដានីយ៍លៃ និងបុរសឯកទាំងបី
កំណត់ឲ្យយល់អ្នកដល់ឆ្នុលកាត់ការសាកល្បងនេះ។
ទោះបីជាអាចមើលទៅហាក់ដូចជាផ្តល់ដល់នេះក៏ដោយ ការបង្កើតរបស់នប្បិកុនសោ
គួរមានបញ្ជាក់នៅក្នុងជំពូកទីបីនៃព្រះគម្ពីរដានីយ៍លៃ។

ក្នុងដំណើរការសាកល្បង ដល់ត្រូវបានគំរាមនាទៅក្នុង ដានីយ៍លែ ជំពូកមួយ និងពីរ មានសញ្ញាសម្គាល់ព្យាករណ៍ជាក់លាក់ ដល់សុរាបគុណនឹងសច្ចេក្នីពិតទាំងឡាយដល់ទើប ត្រូវបានបង្ហាញឡើងក្នុងគម្ពីរវិវរណៈ។ នៅក្នុងជំពូកមួយ «ដប់ថ្ងៃ»

បានគំរាមឲ្យរយៈពេលនៃការសាកល្បង ដល់នាំឲ្យដានីយ៍លែបង្ហាញរូបភាពដល់សុរាបលុះ និងធាតុជាង ដោយសារការបរិភោគអាហារសុទ្ធស្នាក់ ខណៈដល់ពួកខ្មែរយើងថ្មីៗនាក់មួយទៀតបានបង្ហាញ រូបភាពរបស់អ្នកទាំងឡាយដល់បរិភោគអាហាររបស់សុដចេ។ តាមន័យព្យាករណ៍ សុដចេមួយអង្គគឺជានគរមួយ ហើយតាមន័យព្យាករណ៍ដទៃ សុដចេ ឬនគរមួយ ក៏ជាសត្រូវសាហាវមួយផងដែរ។ អស់អ្នកដល់ទឹកមុខរបស់ពួកគេបានបង្ហាញលទ្ធផលនៃការបរិភោគអាហាររបស់សុដចេ នោះពួកគេបានបង្ហាញរូបភាពរបស់សត្រូវសាហាវ។

នៅក្នុងដានីយ៍លែជំពូកទីពីរ ដានីយ៍លែកំពុងអធិស្ឋាន ដើម្បីយល់អំពី «អាថ៌កំបាំង» ដល់លាក់កំបាំងនៃស្តេចនិមិត្តអំពីរូបសំណាករបស់និមិត្តស្តេចសាវ។ គាត់ត្រូវការដឹងថា ស្តេចនោះជាអ្វី ហើយក៏ត្រូវការដឹងផងដែរថា វាមានន័យអ្វី។ គាត់គំរាមឲ្យអ្នកទាំងឡាយ នៅគ្រាចុងក្រោយដល់កំពុងស្រវែងរកការយល់ដឹងអំពីអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយដល់ពាក់ព័ន្ធ ឆន្ទៈការបរិភោគនិវរណៈរបស់ព្រះយស្សីគ្រីស្ទ។ ពីព្រោះការបរិភោគនិវរណៈរបស់ព្រះយស្សីគ្រីស្ទ គឺជា «អាថ៌កំបាំង» ព្យាករណ៍ចុងក្រោយដល់ត្រូវបានបរិភោគមុនពេលពេលសាកល្បងត្រូវបិទបញ្ចប់។ ព្យាករណ៍ទាំងអស់ រួមទាំងដានីយ៍លែផង កំពុងចង់អូសបង្ហាញទៅកាន់គ្រាចុងក្រោយ។ កិច្ចខិតខំរបស់ដានីយ៍លែក្នុងការយល់អំពី «អាថ៌កំបាំង» នោះ គឺជាកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដល់ពាក់ព័ន្ធឆន្ទៈជីវិតឬមរណភាព ដូចគ្នានឹងការសាកល្បងអំពីរូបសំណាកសត្រូវសាហាវសម្រាប់ប្រជាជនរបស់ព្រះនៅគ្រាចុងក្រោយដែរ។

«ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញដល់ខ្ញុំយ៉ាងច្បាស់ថា រូបសំណាករបស់សត្រូវសាហាវនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើង មុនពេលទ្រព្យព្រះគុណបិទ; ដូច្នេះវានឹងជាការសាកល្បងដ៏ធំសម្រាប់ប្រជាជនរបស់ព្រះ ដល់ដោយការនោះ វាសនាអស់កល្បជានិច្ចរបស់ពួកគេនឹងត្រូវសម្រេចចិត្ត»។ Manuscript Releases, volume 15, 15.

ការអធិស្ឋានរបស់ដានីយ៍លែ ខណៈដល់គាត់ស្រវែងរកដើម្បីយល់អំពី «អាថ៌កំបាំង» នោះ គំរាមឲ្យយសញ្ញាសម្គាល់ជាក់លាក់មួយនៅក្នុងបុរាណសាស្ត្ររបស់ប្រជាជនព្រះនៅថ្ងៃ ចុងក្រោយ។ សង្ឃឹរក្នុងដានីយ៍លែផុតលំអកុសិពីរដល់បង្កើតសញ្ញាសម្គាល់នៃ «ការអធិស្ឋាន» នៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ សញ្ញាសម្គាល់នោះស្ថិតនៅក្នុងអំឡុងពេលដល់ ត្រូវបានគំរាមដោយសារទីពីរនៃគ្រប់បន្ទាត់កំណែទម្រង់ទាំងអស់។

បរិបទព្យាករណ៍នៃសេចក្តីអធិស្ឋានទាំងពីរនោះ គឺជារយៈពេលជាប់ជាល្អលើយចិត្តសិបឆ្នាំ ដល់ក្នុងនាមជានិមិត្តរូប វាគំរាមឲ្យ «បុរាណដង» ក្នុង លើវិវរណៈ ជំពូក ២៦។ ក្នុង ដានីយ៍លែ ២ ខទី១ ឈ្មោះ «និមិត្តសា» ត្រូវបាននិយាយសុទ្ធ ហើយការសុទ្ធពាក្យមួយនៅក្នុងបទគម្ពីរ គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃសាររបស់ទេវតាទីពីរ។

មានសេចក្តីយល់ដឹងជាច្រើននៅក្នុងសំណេររបស់បងស្រី វ៉ាយក៍ ដល់កំណត់អត្តសញ្ញាណដានីយ៍លែ ជំពូក ៣ ថាជានិមិត្តរូបនៃច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យ។

ដានីយ៍លែ ជំពូក១ មានគ្រប់លក្ខខណៈទាំងអស់នៃសាររបស់ទេវតាទីមួយ
ហើយយើងគួរឆ្លើយដំណឹងថា អ្នកមិនអាចមានសារទីបី (ដានីយ៍លែ ជំពូក៣)
ដោយគ្មានសារទីមួយ និងសារទីពីរឡើយ។

ការសាកល្បងអំពីរូបសត្វនោះ គួរឆ្លើយ Ellen White
កំណត់ថាជាការសាកល្បងដដែលៗនៃគ្រូបង្រៀនកាតូលិក មុនពេលទុកព្រះគុណបិទ
ហើយមុនពេលយើងគួរឆ្លើយបោះត្រា។ នៅពេលគន្លឹះគ្រឹះបានលេងនៅក្នុងដានីយ៍លែ
ជំពូក ៣ ទុកព្រះគុណបិទជានិមិត្តរូប ពីព្រោះជំពូក ៣ កំណត់ឲ្យច្បាស់ថាបង្កើនអារម្មណ៍
គន្លឹះរបស់ស្រីក្នុងការកំណត់ឲ្យបទគុណដដែលស្រីពេញលេញនៃទីវង្គត
បន្ទាប់មកចាប់ផ្តើមច្បាំងដល់ស្ថិតិទាំងឡាយនៃផែនដី
នៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំជានិមិត្តរូប ដដែលនាងគួរឆ្លើយគ្រប់គុណចេញលេខ។

ហើយនៅចុងនៃនោះ នឹងកើតមានឡើងថា
ទីវង្គតនឹងគ្រប់គ្រងគ្រប់គុណចេញលេខនៃពេលចិត្តសិបឆ្នាំ តាមចំនួនថ្ងៃនៃស្រីពេញលេញអង្គុក;
បន្ទាប់ពីចប់ចិត្តសិបឆ្នាំ ទីវង្គតនឹងច្បាំងដូចស្រីពេញលេញ។ ចូរយកពិណ្ឌមួយ
ដើរឆ្លើយទីក្រុង ឱស្រីពេញលេញនៃគ្រូគ្រប់គ្រងគ្រប់គុណចេញលេខ; ចូរបន្តលើគុណដដែលពីរោះ
ចូរច្បាំងជាច្រើនបទ ដើម្បីឲ្យគេចងចាំអ្នកវិញ។ ហើយបន្ទាប់ពីចប់ចិត្តសិបឆ្នាំ
នឹងកើតមានឡើងថា ព្រះអម្ចាស់នឹងយាងមកប្រកាសទីវង្គត
ហើយនាងនឹងគួរឡប់ទៅក្នុងល្បែងនៃរូបសត្វរបស់នាងវិញ
ហើយនឹងប្រព្រឹត្តកម្មពិសោធន៍ជាមួយនឹងនគរទាំងអស់នៃលោកិយ
ដដែលស្ថិតិនៅលើផ្ទៃផែនដី។ អសោយ 23:15-17។

លោកស្រី វ៉ាយ បានកំណត់សាររបស់ទេវតាទាំងបីថាជាការសាកល្បងបី។

«មនុស្សជាច្រើនដែលបានចេញទៅជួបព្រះអង្គក្នុងកំលោះ
ក្រោមសាររបស់ទេវតាទីមួយ និងទេវតាទីពីរ បានបដិសេធទេវតាទីបី
គឺជាសារសាកល្បងចុងក្រោយដដែលគួរឲ្យផ្តល់ឲ្យលោកិយ
ហើយជំហរដូចគ្នានេះនឹងគួរឆ្លើយយក
នៅពេលដែលការហៅចុងក្រោយគួរឆ្លើយប្រកាស»។ Review and Herald, October 31,
1899.

តាមសាក្សីជាច្រើន ដានីយ៍លែ ជំពូក ២ គឺជាសាររបស់ទេវតាទីពីរ។
បុរេគុតិនៃការប្រទានអំណាចដល់ទេវតាទីមួយ រហូតដល់ការជំនុំជម្រះ គឺជាបុរេគុតិដដែលគួរឆ្លើយ
តំណាងដោយរយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំនៃការជាប់ជាល្បែងរបស់ដានីយ៍លែ។
បរិបទនៃការអធិស្ឋានរបស់ដានីយ៍លែនៅក្នុងជំពូក ២
កើតឡើងនៅក្នុងអំឡុងពេលចិត្តសិបឆ្នាំនោះ ដដែលជានិមិត្តរូបនៃ «បុរាណវិទ្យា»។

ការអធិស្ឋាននៅជំពូកទី៩
ចាប់ផ្តើមដោយការយល់ដឹងដោយផ្ទាល់ទៅកាន់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំ។
បរិបទនៃការអធិស្ឋានទាំងពីរគឺដូចគ្នាទាំងស្រុង។
ពួកវាកំណត់ឲ្យទិដ្ឋភាពខុសៗគ្នានៃការអធិស្ឋានកម្រៃ
ប៉ុន្តែទាំងពីរគួរឆ្លើយដាក់នៅក្នុងបរិបទដូចគ្នានៃ «បុរាណវិទ្យា»
ហើយទាំងពីរសរុបតាមសញ្ញាសម្គាល់នៃ «ការអធិស្ឋាន» ដដែលស្ថិតិនៅក្នុងបុរេគុតិសា
ស្ត្ររបស់មួយសន្លឹកប្រដាប់ប្រដាប់នាគនៅចុងចុងក្រោយ។

នលៃពលេងលែងានីយ៍លែអធិសុហាននលៃកុនុងជំពូកទីបុរាបួន គាត់សុចិតនលៃកុនុង
«រយៈពលេនកែរផលាស់បុន្នរ» ខាងទំនាយមួយ ពីនគរហាបីឡនទលៃកាន់នគរបស់ជនមានឌី
និងជនពរុស។ ចំណុចនកែរផលាស់បុន្នរនោះក៏ជាសញ្ញាសម្គាល់មួយផងដែរ
ហើយវាក៏សុបគុណនឹងចំណុចផលាស់បុន្នរដូចគ្នានលៃកុនុងចលនារបស់ទេវតាទីបីផងដែរ
នលៃពលេងលែងានីយ៍លែអធិសុហាននលៃកុនុងជំពូកទីបុរាបួន «ឡលៃឌីស» ហើយចេញពីផ្ទះ
«ភីឡាដលែភា»។ ចំណុចផលាស់បុន្នរសម្រាប់ចលនារបស់ទេវតាទីមួយសុបគុណទាំងជាមួយចំណុច
ផលាស់បុន្នរបស់ដានីយ៍លែ និងចលនារបស់ទេវតាទីបី
ហើយទាំងបីនេះសុទ្ធតមែនទំនាក់ទំនងដោយផ្ទាល់ជាមួយ «បុរាពិរគុរ» នលៃវីរីនីយ
ជំពូកមុកបុរាមួយ។ ការផលាស់បុន្នរពី ភីឡាដលែភា ទលៃ ឡលៃឌីស នលៃកុនុងចលនាមីលុលីត
បានកើតឡើងជាមួយនឹងការមកដល់នលៃ «ពនលីថុមី» សុគីពី «បុរាពិរគុរ» នលៃឆ្នាំ 1856
ហើយបន្ទាប់មកមានការបដិសេធ «បុរាពិរគុរ» ទាំងស្រុងនលៃឆ្នាំ 1863។
ដានីយ៍លែនលៃកុនុងជំពូកទីបុរាបួន ចលនារបស់ទេវតាទីមួយនលៃកុនុងសម័យមីលុលីត
និងចលនារបស់ទេវតាទីបីនលៃកុនុងសម័យរបស់យើង
សុទ្ធតមែនចំណុចផលាស់បុន្នរមួយដលែសុបគុណនឹងគ្នា
ហើយចំណុចផលាស់បុន្នរទាំងបីនោះ សុទ្ធតមែនត្រូវបានកំណត់នលៃកុនុងបរិបទនលៃ
«បុរាពិរគុរ»។

នលៃកុនុងបុរាគុតិសាស្ត្រនលៃដំណើរការនកែរសាកលុបង ដានីយ៍លែកំណាងឱ្យអុនកនាសារ
ដលែត្រូវបានប្រទានពនលី
ហើយគាត់ចកែរលកែរជាមុនដំបូងជាមួយនឹងមិត្តក្នុងបីនាក់របស់គាត់
ដោយហេតុនេះគាត់បង្ហាញជានិមិត្តរូបអំពីគ្នាទីពាយាករីនលៃ «អលើយ៉ា» ដលែជា
«សំឡេងសុរកែនលៃទីរហលែសុថាន»។

«អាថ៌កំបាំង» នលៃ ដានីយ៍លែ ជំពូក ២ បញ្ជាក់ថា នគរទីបុរាបី
នព្រះបន្ទូលទំនាយកុនុងព្រះគម្ពីរ គឺ «ចេញពីនគរទាំងបុរាពិរ»។
ដោយសារតែវាជាការតំណាងដំបូងនៃគរទាំងឡាយកុនុងព្រះបន្ទូលទំនាយនព្រះគម្ពីរ ដូច
នេះវាក៏ជាប់ទលៃនឹងការតំណាងចុងក្រោយនៃគរទាំងឡាយកុនុងព្រះបន្ទូលទំនាយនព្រះ
គម្ពីរ ដលែមាននលៃកុនុងវិវរណៈ ជំពូក ១៧។ នគរទីបុរាបី ដលែជា «ចេញពីនគរទាំងបុរាពិរ»
មុនៗ នោះ កំពុងសំដៅទលៃចំណុចផលាស់បុន្នរ ដលែបង្កកើតហាបីឡនសម័យទំនើប
ឱ្យកុលាយជាសហភាពបីជាន់ ននោគ សត្វ និងហលោកុលងៃកុលាយ។ នលៃទីបញ្ចប់
សុបិនអំពីរូបសំណាករបស់លើកុនសោរ កំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណនគរនៃដីទីបុរាបី
កុនុងបុរាគុតិសាស្ត្រទំនាយ។

នលៃកុនុងទំនាយព្រះគម្ពីរ វាជាណាចក្រមួយត្រូវបានតំណាងដោយសត្វសាហាវ ដូចនេះ
សចកុតិពិតដលែត្រូវបានតំណាងដោយនិមិត្តសុបិនរូបសំណាករបស់លើកុនសោរ
គឺជាការយល់ដឹងដំបូងទលៃកាន់សត្វសាហាវចុងក្រោយ
ដូចដលែក៏ត្រូវបានកំណត់សម្គាល់នលៃកុនុងវិវរណៈ ជំពូកទីដប់បុរាពិរផងដែរ។ ហេតុនេះហើយ
និមិត្តសុបិនរបស់លើកុនសោរ នលៃទីបំផុត
គឺជានិមិត្តសុបិនអំពីរូបសំណាកនៃសត្វសាហាវទីបុរាបី និងចុងក្រោយ។
វាជានិមិត្តសុបិនអំពី «រូបសំណាកនៃសត្វសាហាវ»។

នោះដោយខ្លួនវាផ្ទាល់ គឺជាការបញ្ជាក់អំពីសារៈសំខាន់នៃការទទួលស្គាល់ចំណុចផលាស់បុន្នរ
ត្រូវដលែកើតមានឡើងកុនុងចលនាទេវតាទីបី ប៉ុន្តែក៏ “អាថ៌កំបាំង”
ក៏ជាគន្លឹះដលែនាយកមក្នុងបញ្ចូល និងបង្កកើតឱ្យមានវិវាទភាគច្រើននលៃអធិសុហាន

តួបទមុនៗមានកំពុងកំណត់សម្គាល់អំពីបុរេភូតិសាស្ត្រដដែលមានបន្តបន្ទាប់ពីថ្ងៃទី 18 ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ 2020។ ក្នុងអត្ថបទទាំងនោះ មានបង្ហាញថា សញ្ញាសម្គាល់ទាំងបួននៃចលនាកំណើតម្តងបរិសុទ្ធនីមួយៗ ដដែលគួរមានតំណាងដោយចំណាប់យុទ្ធសាស្ត្រនេះពេលចិត្តសិបឆ្នាំរបស់ដានីយ៍លែ តង់តមែនប្រធានបទដូចគ្នា។

សញ្ញាសម្គាល់ទាំងបួននោះ ក្នុងសម័យរបស់ព្រះគ្រីស្ទ គួរមានកំណត់ឡើងនៃក្នុងបរិបទនៃ «សេចក្តីសុលាប និងការរស់ឡើងវិញ»។ សញ្ញាសម្គាល់ទីមួយ ដដែលតំណាងឲ្យការផ្តល់អំណាចដល់សារទីមួយ គឺជាពិធីបុណ្យជ័យជំនះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដដែលជានិមិត្តរូបនៃសេចក្តីសុលាប និងការរស់ឡើងវិញ។ សញ្ញាសម្គាល់ទីពីរ ដដែលតំណាងឲ្យការខកចិត្តលើកដំបូងនៃក្នុងបុរេភូតិសាស្ត្រនោះ គឺជាការសុលាប និងការរស់ឡើងវិញរបស់ឡាសារ។ សញ្ញាសម្គាល់ទីបី គឺជាការយាងចូលក្នុងយូសាឡីមដោយដ័យជម្នះ ដដែលតំណាងឲ្យសម្បកែអធុរក្ស។ ព្រះគ្រីស្ទកំពុងយាងទៅរកសេចក្តីសុលាប និងការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ ហើយឡាសារ ដដែលតំណាងរស់នៃសេចក្តីសុលាប និងការរស់ឡើងវិញ មានន័យខុសគ្នា។ ឡាសារក៏បញ្ចេញជាតំណាងដដែលថា ក្នុងអំឡុងពេលនៃការប្រកាសសម្បកែអធុរក្ស បុរេភូតិសាស្ត្ររបស់ព្រះគ្រីស្ទ «បោះត្រា»។

«អពុភូតហេតុដ៏អស្ចារ្យបំផុតនេះ គឺការប្រោសឡាសារឲ្យរស់ឡើងវិញ គួរមានបុរេភូតិសាស្ត្រឡើង ដើម្បីដាក់ត្រង់របស់ព្រះលើព្រះរាជកិច្ចរបស់ទ្រង់ និងលើការអះអាងរបស់ទ្រង់ថា ទ្រង់មានព្រះសភាពជាព្រះជាម្ចាស់»។ The Desire of Ages, 529.

សញ្ញាសម្គាល់ទីបួននៃការជំនុំជម្រះ គឺជាលើស្មារតី ដដែលគឺជាការសុលាប និងការរស់ឡើងវិញផងដែរ។ រយៈពេលនៃសញ្ញាសម្គាល់ទាំងបួននោះ គួរមានតំណាងដោយអំឡុងពេលជាប់យុទ្ធសាស្ត្រអស់ចិត្តសិបឆ្នាំរបស់ដានីយ៍លែ។

នៃក្នុងបុរេភូតិសាស្ត្រមីលូលីវ៉ែត ប្រធានបទគឺជា «គោលការណ៍មួយថ្មីស្រដៀងនឹងឆ្នាំ» ហើយថ្មីទី ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៨៤០ គឺជាការបញ្ចេញដាក់អះអាងនៃគោលការណ៍នោះ។ ការខកចិត្តលើកទីមួយ គឺជាលទ្ធផលនៃការអនុវត្តគោលការណ៍មួយថ្មីស្រដៀងនឹងឆ្នាំដោយមិនគ្រប់គ្រាន់។ សម្បកែអធុរក្ស គឺជាការផ្តើមគោលការណ៍មួយថ្មីស្រដៀងនឹងឆ្នាំមានគ្រប់លក្ខណៈពេញលេញ ក្នុងការភ្ជាប់ជាមួយព្រះបន្ទូលទំនាយពីរពាន់បីរយឆ្នាំ និងព្រះបន្ទូលទំនាយពីរពាន់បុរេរយមុនឆ្នាំ ហើយបន្តទៀតមក ការជំនុំជម្រះស៊ីវិលអង្គក្តីមានចាប់ផ្តើម នៅពេលព្រះបន្ទូលទំនាយមួយថ្មីស្រដៀងនឹងឆ្នាំទាំងនោះមានសម្រេចនៅថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤។ ប្រធានបទនៃសញ្ញាសម្គាល់ទាំងបួនក្នុងបុរេភូតិសាស្ត្រមីលូលីវ៉ែត គឺជា «គោលការណ៍មួយថ្មីស្រដៀងនឹងឆ្នាំ»។ រយៈពេលនៃសញ្ញាសម្គាល់ទាំងបួននោះ គួរមានតំណាងដោយការជាប់យុទ្ធសាស្ត្រអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំរបស់ដានីយ៍លែ។

នៃគុណស្ថិតិស្ថេរភាព ប្រធានបទគឺ «ហិបនព្រះ»។ កាលដដែលដានីយ៍គួរមានបុរេភូតិសាស្ត្រឲ្យមានអំណាចហើយ

នោះទ្រង់ក៏បានសម្រេចព្រះទ័យនាំហិបមកកាន់ទីក្រុងរបស់ដាវីឌ។

ហើយដាវីឌបានយាងទៅមុខទៀត ហើយកាន់តែជឿជាក់
ហើយព្រះយេស៊ូវបានតែងតាំងឡើយទ្រង់គង់នៅជាមួយនឹងទ្រង់។ ២ សំយូអែល
៥:១០

ការខកចិត្តតូចលើកទីមួយគឺនៅពេលអ្វីសាហានជួបប្រទះហិបនិព្វេនបន្ទាប់។
សញ្ញាសម្គាល់ទីបីគឺនៅពេលដាវីឌបានយល់ថា
ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានពរដល់គ្រួសាររបស់អូបដេ-អដេល ជនជាតិកាថ
ជាកន្លែងដែលហិបនោះត្រូវបានរក្សាទុកតាំងពីការបោះបង់របស់អ្វីសាមក។ បន្ទាប់មក
ដាវីឌបានទៅយកហិបនោះមកវិញ
សម្រាប់ការចូលក្នុងយេស៊ូម្ចាស់ដោយជ័យជម្នះរបស់ទ្រង់
(តែដើម្បីបិទភ័យការប្រឆាំងរបស់ទ្រង់សម្រាប់កំហឹងមិនសមរម្យ និង «ការខកចិត្ត»
ចំពោះការចូលមករបស់ដាវីឌប៉ុណ្ណោះ)។ សញ្ញាសម្គាល់ទាំងបួននោះនីមួយៗ
ត្រូវបានគំរោងដោយហិបនោះ។ រយៈពេលនៃសញ្ញាសម្គាល់ទាំងបួននោះ
ត្រូវបានគំរោងដោយការជាល្អលើយអស់រយៈពេលចិត្តសិបដូនារបស់ដាវីឌ។

នៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ សាសនាអ៊ីស្លាមនៃ «រេនេទីប៊ី» ត្រូវបានដោះលែង
ហើយបន្ទាប់មកត្រូវបានបញ្ជាក់វិញ។ ថ្ងៃទី ១៨ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០២០
គឺជាការស្ថាបនាមួយដែលបង្ហាញពីការប្រឆាំងនឹងសាសនាអ៊ីស្លាម។
សាសនាដែលនាំឱ្យអ្នកស្នាក់នៅស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពដ៏ត្រង់ទ្រាយ មកពី «ខ្យល់ទាំងបួន»
ដែលជានិមិត្តរូបនៃសាសនាអ៊ីស្លាម និងគំរោងឱ្យសាសនាសម្រេចបាននូវអំណាច។
សេចក្តីវិនាសជាតិ
ដែលកើតតាមការប្រកបដោយការប្រកួតប្រជែងចំពោះព្រះនិព្វេនបន្ទាប់នៃអាទិត្យនៃសហរដ្ឋអាមេរិក
ត្រូវបាននាំមកដោយសាសនាអ៊ីស្លាមនៃ «រេនេទីប៊ី»។
រយៈពេលនៃសញ្ញាសម្គាល់ទាំងបួននោះ
ត្រូវបានគំរោងដោយការជាប់ជាល្អលើយអស់ចិត្តសិបដូនារបស់ដាវីឌ។

ចលនារបស់ទេវតាទីមួយ គំរោងឱ្យចលនារបស់ទេវតាទីបី
ហើយសាសនាសម្រាប់កេរ្តិ៍ដ៏អស្ចារ្យ ក្នុងបុរេវត្ថុសាសនារបស់ពួក Millerite
គឺជាការកែច្នៃនៃការព្យាករណ៍ដែលបង្ហាញ
ដែលបានបង្កឱ្យមានការខកចិត្តលើកទីមួយ។

«ពួកអ្នកដែលបានខកចិត្ត បានឃើញពីបទគម្ពីរថា
ពួកគេស្នើសុំនៅក្នុងគុណន័យពេល ហើយថា
ពួកគេត្រូវរង់ចាំដោយអត់ធ្មត់ដល់ការសម្រេចនៃនិមិត្តនោះ។
ភស្តុតាងដដែលដែលបាននាំពួកគេឲ្យទទឹងរង់ចាំព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេនៅឆ្នាំ
1843 ក៏បាននាំពួកគេឲ្យរំពឹងទុកទ្រង់នៅឆ្នាំ 1844 ផងដែរ» Early Writings, 247.

ភស្តុតាងដដែលនៃការវាយប្រហារដោយអ៊ីស្លាមលើទីក្រុង Nashville នោះ
គឺជាភស្តុតាងនៃការវាយប្រហារលើទីក្រុង Nashville ដែលនឹងកើតឡើង
ជាការផ្តល់យោបល់នៃការបង្កឱ្យមានការប្រឆាំងនឹងអាទិត្យ។
សំណេរនៃព្រះវិញ្ញាណនៃនាយ មិនដែលខកខានឡើយ។
ការព្យាករណ៍អំពីការវាយប្រហារលើទីក្រុង Nashville
ត្រូវបានបង្ហាញទុកនៅក្នុងសំណេរនៃព្រះវិញ្ញាណនៃនាយ។ ការព្យាករណ៍អំពី Nashville

នឹងត្រូវបានបំពេញសម្រេច ប៉ុន្តែការព្យាយាមរំលោភការងារបុរាណវិទ្យា Nashville
នឹងត្រូវបានមូលដ្ឋានលើការកែតម្រូវនៃការព្យាយាមរំលោភមុន ដែលបានបង្ហាញ
ដូចដែលបានកើតមានក្នុងបុរាណវិទ្យាសាស្ត្ររបស់ពួក Millerite។
វាត្រូវបានបំពេញសម្រេចនៅសញ្ញាសម្គាល់ទីបួន ដែលជាសញ្ញាសម្គាល់តំណាងឲ្យ
«ការជំនុំជម្រះ»។

ព្រះយេស៊ូវតែងតែបង្ហាញអំពីចុងបញ្ចប់តាមរយៈដើមកំណើត
ហើយសញ្ញាសម្គាល់ដំបូងនៃថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001
គឺជាការវាយបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រអិស្រាអែល ដូច្នេះ
នៅពេលជំនុំជម្រះអំពីចុងបញ្ចប់នៃអារិក្ស
នឹងមានការវាយបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រអិស្រាអែលលើទីក្រុង Nashville។
វាអាចរួមបញ្ចូលគ្នាជាមួយនឹងការបង្កើតផ្សេងៗទៀតដូចជា ប៉ុន្តែសារនៃសម្រែកកណ្តាលអធិបតី
គឺជាសារដែលជាការកែតម្រូវនៃសារដែលបានបង្កើតការខកចិត្តលើកដំបូង។ ការខកចិត្ត
លើកដំបូងបានបណ្តាលមកពីអំពើហិង្សានៃការយកធាតុពលរដ្ឋនៅអនុវត្តចំពោះការ
ព្យាយាមរំលោភ មិនមែនដោយពាក្យសម្តីរបស់ Ellen White ឡើយ។

វាសំខាន់ណាស់ក្នុងការទទួលស្គាល់ថា សញ្ញាសម្គាល់ទាំងបួនដែលចាប់ផ្តើមនៅក្នុង
«ការផ្តល់អំណាច» នៃសារទីមួយ (ដែលក្នុងព្រះគម្ពីរ Daniel
កើតឡើងនៅដើមនៃពេលវេលាមិត្តភាពសិបឆ្នាំ)
តែងតែស្ថិតក្នុងការគ្រប់គ្រងដោយបុរាណវិទ្យាបទដូចគ្នា។
បុរសនិប្បវត្តន៍បានទទួលយកថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១
ថាជាការសម្រេចព្រះបន្ទូលទំនាយ នោះតាមន័យទំនាយ អ្នកមានបរិភោគ
«សៀវភៅលាក់កំហែង» ហើយ។
មានមនុស្សសិច្ចាធិការដែលពិតប្រាកដមានបរិភោគសម្រេចក្តីពិតនោះ ប៉ុន្តែមានខ្លះៗដែល
ដូចដែលត្រូវបានតំណាងដោយ Daniel ដែលបានកាន់ចិត្តនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្លួន
មិនឲ្យខ្លួនត្រូវបានបំពុលដោយអាហាររបស់ហាប៊ីឡូន។ ទោះយ៉ាងណា
ក៏មានអ្នកខ្លះដែលអាចជឿថា ថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១
ជាការសម្រេចព្រះបន្ទូលទំនាយ ប៉ុន្តែផ្ទៃក្នុង
អ្វីដែលនៅទីនោះមិនមែនជាសាសនាអិស្រាអែលទេ ប៉ុន្តែជាគ្រួសារ Bush ឬពួក globalists
ឬពួក Jesuits ឬ CIA ឬក៏ការរួមបញ្ចូលគ្នាជាមួយនៃកុម្មុយនិស្តសញ្ញាសម្គាល់ដែលខ្លួនបាន
ស្ថិតសមគំនិតសម័យទំនើបតែងយកមកប្រើជាញឹកញាប់។ ក្នុងនាមជា Alpha និង Omega
ព្រះយេស៊ូវបង្ហាញចុងបញ្ចប់ដោយការចាប់ផ្តើម ដូច្នេះ
បុរសនិប្បវត្តន៍ខ្មែរអំពីអ្វីដែលត្រូវបានតំណាងតាមទំនាយនៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ
២០០១
នោះយើងកំពុងបំផ្លាញសមត្ថភាពរបស់យើងក្នុងការបង្ហាញពីព្រះបន្ទូលទំនាយនៃ
«សម្រេចក្តីពិត» ឲ្យត្រឹមត្រូវ។

“ការផ្តល់អំណាច” ដល់សារទីមួយ ក្នុងបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រនៃចលនាមីឡាយ៉ាក់
គឺជាសាសនាអិស្រាអែលនៃទេវតា
ហើយការផ្តល់អំណាចនោះបានជានិមិត្តរូបមុននៃការផ្តល់អំណាចនៅថ្ងៃទី 11
ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 ដែលត្រូវបាននាំមកដោយសាសនាអិស្រាអែលនៃទេវតា
ឥស្រាអែលនៅសញ្ញាទីមួយ កំណត់អត្តសញ្ញាណឥស្រាអែលនៅសញ្ញាចុងក្រោយ។
សញ្ញាចុងក្រោយតំណាងឲ្យការជំនុំជម្រះ

ហើយសហរដ្ឋអាមេរិកគួរមានជំនុំជម្រះនៅចុងបង្អស់នៃអាទិត្យ។
នោះគឺជាសារទីពីររបស់អសេគោល នៅជំពូកសាមសិបប្រាំពីរ
ដដែលនាំអ្នកស្តាប់ឲ្យរស់ឡើងវិញ ហើយសារនោះគឺជាសារនៃញញឹម
គឺជាការយំនៅពាក់កណ្តាលអធ្យាស្រ័យ។ នោះគឺជាសារបោះត្រា
ដូចដែលមានបង្ហាញជាក់លាក់ដោយការចូលទីក្រុងយ៉ាងជ័យជម្នះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ដដែលទ្រង់ជិះលើ «លា» ដដែលជានិមិត្តសញ្ញានៃសុភមង្គល។
សារបោះត្រានៃការយំនៅពាក់កណ្តាលអធ្យាស្រ័យ គួរមាននាមកដោយឥស្សរៈ។

ចូរប្រាប់ដល់កូនស៊ីនស៊ីយ៉ូនថា ម៉ឺល ព្រះមហាក្សត្ររបស់អ្នកទ្រង់យាងមកឯអ្នក
ទ្រង់សុភាព ហើយគង់លើសត្វលា គឺលើកូនលា ជាកូនរបស់សត្វលា។ ម៉ាថាយ ២១:៥

ការព្យាយាមទីពីររបស់អសេគោលមកពី «ខ្យល់ទាំងបួន»
ដដែលគឺជានិមិត្តសញ្ញានៃសារនាអីស្តាមផងដែរ។
ការយល់ឲ្យច្បាស់លាស់អំពីសច្ចក្តីពិតនេះ គឺមានសារៈសំខាន់ជាដាច់ខាត
ពីព្រោះសារដដែលជា «សម្បត្តិពាក់កណ្តាលអធ្យាស្រ័យ»
គឺជាសារដដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណសារនាអីស្តាមនៃទេនាទីបី
ថាជាអំណាចដដែលនាំការជំនុំជម្រះមកលើសហរដ្ឋអាមេរិក
នៅពេលចុងបង្អស់នៃអាទិត្យគួរមានអនុម័ត
ហើយបណ្តាលឲ្យមានការបំផ្លិចបំផ្លាញជាតិដដែលកើតតាមក្រោយក្រឹត្យនោះ។

ត្រូវទាំងប្រាំពីរនៃសៀវភៅរំលឹក៖
គឺជាការវិនិច្ឆ័យទោសរបស់ព្រះលើការបង្កឲ្យគោរពបូជាចុងអាទិត្យ
ដោយទាំងរួមមិនជឿព្រះ និងរួមប៉ាប។

1. ត្រូវប្តូរដំបូងគួរមាននាមកប្រឆាំងនឹងក្រុមរួមបែបហុនេនិយម
បន្ទាប់ពីកុងស្តង់ទីនមានអនុវត្តច្បាប់ចុងអាទិត្យដំបូងក្នុងឆ្នាំ 321។
2. ត្រូវទីប្រាំ និងទីប្រាំមួយ (ដដែលជារទេនាទីមួយ និងទីពីរនៃសារនាអីស្តាមផងដែរ)
គឺជាការវិនិច្ឆ័យទោសរបស់ព្រះប្រឆាំងនឹងរួមប៉ាប
សម្រាប់ចុងអាទិត្យរបស់ប៉ាប ដដែលគួរមានអនុម័តនៅក្រុមប្រឹក្សាអឺរ៉ុបអង្គ
ក្នុងឆ្នាំ 538។
3. ត្រូវទីប្រាំពីរ (ដដែលជារទេនាទីបីនៃសារនាអីស្តាម)
គឺជាការជំនុំជម្រះដដែលនឹងគួរមានកលើសហរដ្ឋអាមេរិក
នៅពេលវាបង្កឲ្យគោរពបូជាចុងអាទិត្យ នៅក្នុងអនាគតដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់មុខ។

អីស្តាមនៃទេនាទីបី តំណាងឲ្យទិសមុតាងផ្សេងៗទៀតនៃថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១។
ការព្យាយាមដដែលបង្ហាញអំពីការវាយប្រហាររបស់អីស្តាមលើ Nashville នៅថ្ងៃទី ១៨
ខែកុកដា ឆ្នាំ ២០២០ តំណាងឲ្យការខកចិត្តលើកទីមួយ គឺជាទិសមុតាងផ្សេងៗទៀត។
សារអំពី «ខ្យល់ទាំងបួន» នៃអីស្តាម
ដូចដែលមានតំណាងនៅក្នុងទំនាយទីពីររបស់អសេគោល ក្នុងជំពូកសាមសិបប្រាំពីរ
តំណាងឲ្យសម្បត្តិពាក់កណ្តាលអធ្យាស្រ័យ គឺជាទិសមុតាងផ្សេងៗទៀត ហើយបន្ទាប់មក
ទិសមុតាងផ្សេងៗទៀត គឺការបំពេញនៃការព្យាយាមដដែលមានបរាជ័យនៅថ្ងៃទី ១៨
ខែកុកដា ឆ្នាំ ២០២០ នៅពេលចុងបង្អស់នៃអាទិត្យ។
ទាំងនោះគឺជាទិសមុតាងផ្សេងៗទៀតនៃការព្យាយាមទាំងបួន
ដដែលកើតឡើងនៅក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រព្យាយាមរបស់មួយសន្លឹកប្រដាប់ពាន់នាក់

ការទទួលស្គាល់សារនៃ «សមរភ័ក្ត្រកណ្តាលអធិប្បវត្តន៍» គឺជាធាតុសំខាន់មួយនៃ «អាថ៌កំបាំង» ដ៏ល្បីលាងបំផុតរបស់សម្តេចនរោត្តម ដ៏ជោគជ័យនៃ រដ្ឋបាលប្រជាធិបតេយ្យ ក្នុងរយៈពេលនៃការអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ។

ការអភិវឌ្ឍន៍របស់គាត់គឺជាសញ្ញាសម្គាល់មួយ ដ៏ល្បីលាងបំផុតរបស់សម្តេចនរោត្តម ក្នុងរយៈពេលនៃការអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ។

វិវរណៈ ១១។ ការអភិវឌ្ឍន៍តាម លក្ខន្តិកៈ ២៦ របស់ ដ៏ជោគជ័យនៃ រដ្ឋបាលប្រជាធិបតេយ្យ ក្នុងរយៈពេលនៃការអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ។

ការនេះដាក់ការអភិវឌ្ឍន៍របស់គាត់នូវតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ។

ចំណុចផ្តល់សំបុត្រក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រមីលូឈីយ៉ា គឺនៅឆ្នាំ 1856 ពេលដែលចលនាមីលូឈីយ៉ាបានផ្តល់សំបុត្រពី Philadelphia ទៅ Laodicea តាមការបញ្ជាក់របស់ James និង Ellen White។ នៅឆ្នាំដដែលនោះ «ពន្លឺថ្មី» អំពី «ប្រវត្តិដង» បានមកដល់ក្នុងអត្ថបទរបស់ Hiram Edson នៅក្នុង Review and Herald ប៉ុន្តែនៅឆ្នាំ 1863 («ប្រវត្តិដង» ក្រោយមក) «ប្រវត្តិដង» ត្រូវបានបដិសេធទាំងស្រុង។ ដោយឡែកមានអធិស្ឋាន «សេចក្តីអធិស្ឋាន» ដែលត្រូវបានកំណត់ថាជា «ឱសថ» សម្រាប់ «ការខូចខាតខ្លាញ់» នៃ «ប្រវត្តិដង» នៅចំណុចផ្តល់សំបុត្ររវាងនគរទីមួយ និងនគរទីពីរនៃព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ។

បីឆ្នាំកន្លងមក គឺជានិមិត្តរូបសម្រាប់មួយពាន់ពីររយ ហុកសិប ឆ្នាំ ដល់រាជធានីនិមិត្តរូបសម្រាប់ «បុរីពិភពលោក»។ នៅចុងទី ១៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០២០ ចលនាឡូរ៉ូឌីសនៃ Future for America បានបង្ហាញការបោះឆ្នោតរដ្ឋបាលនិងបញ្ចេញតួនាទីរបស់ពួកគេ ដល់បង្គាប់មិនឱ្យពុយណាម៉ាណូលីតេលេវលោមដងទៀតឡើយ។ បន្ទាប់មក ចលនានោះគួរឱ្យមាន «សម្រាប់» និង «ខ្មោចខ្មោច» នៅលើផ្លូវនិរន្តរៈ ជំពូក ១១ ដល់កាត់ផ្តល់ឆ្នាំដ៏សង្គតសុលាប័ររបស់អសេគោល។ នៅចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលា «ខ្មោចខ្មោច» នោះ ដល់ជាជនដៃ «ពលពន្ធយារ» នៃសុភមង្គលអំពីពុលហុមចារិកបំបាត់ ពលនេះពួកគេកំពុងគួរឱ្យមានហៅចេញពីផ្លូវរបស់ខ្លួន ដោយ «សុំឱ្យមួយកំពុងស្ងប់ក្រហៅ» ពីក្នុង «ទីរោងចក្រ» នៃ «បីថ្ងៃកន្លង»។

ដូចដែលពួកមីលុលើវាយភ័នចៅទីបំផុតបានទទួលសុគាល់ថា
នចៅពលេនចោះពួកគសេចិត្តនចៅកុនុង «ពលេពនុយារ» នឺ ម៉ាថាយ ជំពូក ២៥ និង ហាហគុក
ជំពូក ២ ដង នោះ «សាកុសីសលាប់ទាំងពីរ» ក៏គួរឋានទាមទារឲ្យទទួលសុគាល់ថា
ពួកគសេចិត្តនចៅទីណា នចៅពលេ «សំឡងេនចៅទីរហាសេថាន» បនុលីឡើង។
ពួកគស្មេរតទេទួលសុគាល់ថា ពួកគេ «គួរឋានខុចាត់ខុចាយ»។
ការទទួលសុគាល់នោះគឺជាការអំពាវនាវឲ្យ «អធិសុឋាន»
ប៉ុន្តែមិនមែនត្រឹមតែការអធិសុឋានប៉ុណ្ណោះទេ វាជាការអំពាវនាវឲ្យអធិសុឋានតាម
លើវិន័យ ជំពូក ២៦ របស់ដានីយ៍លេ។ បើគុមានការអធិសុឋានជាក់លាក់នោះទេ
នោះក៏គុមានការរស់ឡើងវិញដង។
ការរស់ឡើងវិញនោះជាសញ្ញាសមគាល់នចំណុចផលាស់បុគ្គលពី ឡើងខ្ពស់ ទៅកាន់
គឺឡើងលើភា ហើយបង្កកើតហតុភូតពុយាករណ៍នៃអង្គតទីបុរាបីដល់ចេញពីទាំងបុរាពីរ
ដូចដែលគួរឋានបញ្ចេញជាកង់ោយរបស់ណាករបស់នបើកុនសោនចៅកុនុង ដានីយ៍លេ ជំពូក ២។

នរោត្តមលេងលែការអធិស្ឋាននៃការប្រវត្តិក្នុង និងការសាវភាពនោះគួរឲ្យមានបំពេញសម្រេច
ការសន្មតថា ព្រះជាម្ចាស់នឹងនឹកចាំសេចក្តីសញ្ញាបន្ទប់របស់ទ្រង់
ហើយប្រមូលរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ដែលបានខូចខាតខ្ទេចខ្ទាយ។
ទំនាយទីមួយរបស់អសេគោលបានប្រមូលឆ្លើយទាំងនោះមកជាមួយគ្នា ហើយបន្តទាប់មក
ទំនាយរបស់គាត់អំពី «ខ្យល់ទាំងបួន» បានបម្រើដៃ «ពួកភិក្ខុដ៏ល្អឯង»
ដែលទើបនឹងកើតថ្មី ឲ្យកុលាយទៅជាកងទ័ពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ពួកម្តាយ...
ជាកងទ័ពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ពួកម្តាយដដែល តាមវិវរណៈ ជំពូក១១ បន្តទាប់មកគួរឲ្យមាន
«លើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌» ជាមួយនឹង «ពពកនៃទេវតា»។ ពួកគេបន្តទាប់មកគឺជា
«ទង់សម្បត្តិ» របស់ព្រះអម្ចាស់។

«អាថ៌កំបាំង» នៃដានីយ៍លែ ជំពូក ២ ដូចដែលសិដ្ឋានក្រុមសម្ព័ន្ធទិដ្ឋាន
កំពុងបើកសម្របនៃឧទ្ទេសនៈ បញ្ជាក់អំពីហេតុភូតនៃ «អង្គភាពបុរាណ
ដ៏លើកកម្ពស់ពេញពីអង្គភាពទាំងបុរាណ»... ហើយជាតួនាទីសង្ខេបទៀតទាំងអស់នៃដានីយ៍លែ
ជំពូក ២ សរុបតាមលំដាប់ទំនាយនៃសាក្សីទាំងពីរ ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១។ សាក្សីទាំងពីរ
ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១ គួរឲ្យមាន «លើកឡើងទុកជាទង់សញ្ញា» នៅក្នុង «ម៉ោង»
ដដែលដដែលច្បាប់ចុងអាទិត្យកើតឡើង ពីព្រោះពួកគេត្រូវបានលើកឡើងនរោត្តមលេង
«រញ្ជួយផែនដីដ៏ធំ» នៃវិវរណៈ ជំពូក ១១។ «រញ្ជួយផែនដីដ៏ធំ»
នោះបំផ្លាញមួយភាគដប់នៃក្រុង ហើយសហរដ្ឋអាមេរិកគឺជាសត្វចង្រៃខ្លាំងបំផុតនៃ
«សត្វចង្រៃដ៏ធំ» ដូចដែលប្រទេសហាវ៉ៃបានធ្លាប់ជាដំបូង នរោត្តមលេង «រញ្ជួយផែនដី»
នៃប្រទេសកូរ៉េហាវ៉ៃបានលុបបំបាត់ប្រទេសហាវ៉ៃ ក្នុងការបំពេញសម្រេចនៃវិវរណៈ ជំពូក ១១។

ការបំពេញឲ្យគ្រប់លក្ខខណ្ឌយ៉ាងពេញលេញនៃការរញ្ជួយដីនោះ
គួរឲ្យមានសម្រេចឡើងលើសត្វ «ផែនដី» នោះ
ហើយច្បាប់ចុងអាទិត្យនៃក្នុងនគរបស់សត្វផែនដី បង្កកើតឲ្យមានការរញ្ជួយមួយ។
ការបំពេញឲ្យគ្រប់លក្ខខណ្ឌយ៉ាងពេញលេញនៃ «ការរញ្ជួយដី» ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១
គឺជាច្បាប់ចុងអាទិត្យ នរោត្តមលេងសត្វ «ផែនដី» គួរឲ្យមាន «រញ្ជួយ»
ហើយការក្របត់សាសនាជាតិ គួរឲ្យមានបន្តតាមដោយសេចក្តីវិនាសជាតិ។ នៅម៉ោងនោះ
សាក្សីទាំងពីរ គួរឲ្យមាន «លើកឡើងជាសញ្ញាទង់»។ ពួកគេ
«ឡើងទៅស្ថានសួគ៌ក្នុងពពក»
ដូចជាព្រះគ្រីស្ទបានឡើងទៅស្ថានសួគ៌ជាលើកចុងក្រោយដំបូង។
ពាក្យចុងក្រោយរបស់ទ្រង់ចំពោះពួកសិស្ស
ដែលជាគ្រូនៃរាស្ត្ររបស់ព្រះនរោត្តមលេងចុងក្រោយ
ហើយដដែលគ្រូបានលើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌ជាសញ្ញាទង់ផងដែរ
គួរឲ្យមានកត់ត្រាទុកក្នុងព្រះគម្ពីរកិច្ចការ។

ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា «មិនមែនជាកិច្ចចររបស់អ្នករាល់គ្នាទេ
ដែលគួរដឹងអំពីគុណ ឬរដូវកាលទាំងឡាយ
ដែលព្រះវរបិតាបានដាក់ទុកក្នុងអំណាចរបស់ព្រះអង្គផ្សេងទៀតនោះ។ ប៉ុន្តែ
អ្នករាល់គ្នានឹងទទួលបានព្រះចេស្តា
ក្រោយពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាមកសណ្ឋិតលើអ្នករាល់គ្នា
ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើជាសាក្សីអំពីខ្លួន ទាំងនៅក្នុងយូសាឡឹម
និងនៅស្រុកយូដាទាំងមូល និងស្រុកសាម៉ារី ព្រមទាំងដល់ចុងផែនដីបំផុតផង»។
កាលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទាំងនេះចេញហើយ ខណៈដែលពួកគេកំពុងសម្លឹងមើល
ទ្រង់គួរឲ្យមានលើកឡើងទៅ

ហើយពាក្យមួយមានទទួលទូលំទូលាយចេញពីក្រសែតែប៉ុណ្ណោះ។ កិច្ចការ ១៧-៩។

ពួកអ្នកដទៃនឹងក្លាយជា «ទង់សញ្ញា» ត្រូវតែបែងចែកការអនុវត្ត «គុណ និង រដ្ឋកាល» បុរសិបបិណ្ឌក្នុងចុងទទួលអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីសម្រេចកិច្ចការរបស់ «ទង់សញ្ញា»។

«អាថ៌កំបាំង» ដែលមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ដល់ដានីយ៍លែននៅក្នុងជំពូកទីពីរ គឺជាអាថ៌កំបាំងនៃ «ការប្រើប្រាស់ដៃអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ»

ដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់នៅមុនពេលការសាកល្បងនៃព្រះគុណត្រូវបិទ។ «អាថ៌កំបាំង» នោះ រួមមាន «បុរសិបបិណ្ឌសុគតលាក់កំបាំង» នៃ «ផ្កាឈូកទាំងបួនពិរ» ផងដែរ។

បុរសិបបិណ្ឌសុគតនោះ ត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីឱ្យមាននិរន្តរភាពក្នុងការប្រើប្រាស់បង្កក ចិត្តឡើងដោយយកអកុសលទីមួយ ទីដប់បី

និងអកុសលចុងក្រោយនៃអកុសលប្រើប្រាស់បញ្ចូលគ្នា។

នៅពេលអកុសលទាំងនោះត្រូវបានយកមកបញ្ចូលគ្នា វាបង្កកចិត្តជាពាក្យហេប្រិថា

«សច្ចក្រឹតិក»។ ព្រះយេស៊ូវគឺជា «សច្ចក្រឹតិក» ដែលក៏ជាទាំងទីមួយ

និងទីចុងក្រោយផងដែរ។ អកុសលទាំងបីនោះ

តំណាងឱ្យរចនាសម្ព័ន្ធនៃគ្រប់ចលនាកំណើតម្តងៗទាំងអស់

ពីព្រោះវាតំណាងឱ្យទេវតាទីមួយ ទីពីរ និងទីបី។ វាតំណាងឱ្យដំណើរការបន្តសុទ្ធបីជ័យ

ដែលត្រូវបានតំណាងដោយដានីយ៍លែននៅក្នុងជំពូកទីដប់ពីរ ថា «ត្រូវបានបន្តសុទ្ធ

បានធុរចិត្តស ហើយត្រូវបានសាកល្បង»។ ដំណើរការនៃការសាកល្បង

និងការបន្តសុទ្ធបីជ័យនោះ ត្រូវបាន Future for America

បង្ហាញអស់រយៈពេលជាងពីរទសវត្សរ៍មកហើយ ប៉ុន្តែតែឡាននេះ

វាត្រូវបានកំណត់សម្គាល់ថា តំណាងឱ្យ «បុរសិបបិណ្ឌសុគតលាក់កំបាំង»

មួយនៅក្នុងបន្ទាត់កំណើតម្តងៗទាំងអស់។ «បុរសិបបិណ្ឌសុគតលាក់កំបាំង» នោះ

គឺជាការបំពេញយ៉ាងពេញលេញគតិខ្មែរនៃ «ផ្កាឈូកទាំងបួនពិរ»

ដែលត្រូវបានបិទត្រូវបានដល់ពេលនេះ

គឺនៅមុនការបិទនៃការសាកល្បងនៃព្រះគុណបន្តិច។

តាំងពីយូរមកហើយ គេបានដឹងថា សំឡេងផ្កាឈូកទាំងបួនពិរ តំណាងឱ្យ

«ការរៀបរាប់បញ្ចប់អំពីព្រឹត្តិការណ៍ដែលបានកើតឡើងក្នុងរូបសាររបស់ទូតទីមួយ

និងទីពីរ» ហើយថាវាតំណាងឱ្យ

«ព្រឹត្តិការណ៍អនាគតដែលនឹងត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយដៃអ្នកប្រកាស» ផងដែរ។ ឥឡូវនេះ

តាមរយៈការប្រើប្រាស់ដៃនៃ «សច្ចក្រឹតិក» នេះ បានត្រូវប្រើប្រាស់ដើម្បីឱ្យ

សញ្ញាសម្គាល់ទាំងបីចុងក្រោយនៃខុសបែនប្រកាសកំណើតម្តងៗ គឺជា

«បុរសិបបិណ្ឌសុគតលាក់កំបាំង» នៃសំឡេងផ្កាឈូកទាំងបួនពិរ។ សញ្ញាសម្គាល់ទាំងនោះ

ចាប់ផ្តើមពីការខកចិត្ត «ដំបូង» ហើយបញ្ចប់នៃការខកចិត្ត «ចុងក្រោយ»។

សញ្ញាសម្គាល់កណ្តាលគឺជាសម្រាប់កណ្តាលអធិបតី។ ការខកចិត្តដំបូង

សម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃ «ពេលវេលា» ដែលបញ្ចប់នៃសម្រាប់កណ្តាលអធិបតី។

សារនៃសម្រាប់កណ្តាលអធិបតី បញ្ចប់នៃ «ការជំនុំជម្រះ»

ជាកន្លងដែលការខកចិត្តចុងក្រោយត្រូវបានសម្គាល់។

ការខកចិត្តដំបូងនៅក្នុងដានីយ៍លែន ជំពូកទីពីរ គឺការដៃដានីយ៍លែនដឹងថា

ខ្លួនត្រូវបានដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្នុងរូប «ព្រះរាជក្រឹត្យសម្រាប់» ។ បន្ទាប់មក

គាត់បានសុំ «ពេលវេលា» ដូចនេះបានសម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃ «ពេលវេលាពន្យារ» ។

ការនោះមានន័យគាត់យល់អំពី «អាថ៌កំបាំង» ដដែលជាសារនៃការយកណែនាំអនុវត្ត ហើយសារនោះត្រូវបាននាំទៅថ្វាយនប្បើកុនសោរ ដើម្បីឱ្យទទួលបាន «វិនិច្ឆ័យ» សាររបស់ដានីយ៉ែល។

«ការវិនិច្ឆ័យ» របស់នប្បើកុនសោរអំពីស្ថិតិ និងការបកស្រាយដដែលដានីយ៉ែលបានលើកមកបង្ហាញ គឺសម្គាល់ជាសញ្ញាដំណាក់កាលទីបី ក្នុងចំណោមសញ្ញាដំណាក់កាលទាំងបី ដដែលតំណាងឱ្យ «បុរេត្ថិសាស្ត្រលាក់កំបាំង» នៃផ្នែកលាន់ទាំងបុរេ។ ការវិនិច្ឆ័យនោះក៏ត្រូវបានលើកយកមកវិញនៅក្នុងដានីយ៉ែល ជំពូក ៣ ផងដែរ ដដែលតំណាងឱ្យគោលការណ៍មួយដដែលត្រូវបានប្រើយ៉ាងមាំមួននៅក្នុងស ៀវភៅដានីយ៉ែល និងវិវរណៈ គឺគោលការណ៍ «ផ្ទេរវិធីសាស្ត្រទៀត ហើយពង្រីកបន្ថែម»។

យើងនឹងពិនិត្យអំពីជំពូកទីបីនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់ ប៉ុន្តែនៅទីនេះគួរឱ្យកត់សម្គាល់ថា សចក្ខីដ៏ជំនុំជម្រះនៃ waymark ទីបីនៅក្នុងជំពូកទីបី បង្ហាញអំពីការខកចិត្តចុងក្រោយ ដដែលត្រូវបានតំណាងជាគំរូដោយការខកចិត្តដំបូង។ «បុរេត្ថិសាស្ត្រលាក់កំបាំង» នៃផ្នែកលាន់ទាំងបុរេ កំណត់សម្គាល់ waymarks បី ដោយចាប់ផ្តើម និងបញ្ចប់ដោយការខកចិត្តមួយ។ នៅក្នុងដានីយ៉ែល ជំពូកទីពីរ ការខកចិត្តដំបូងត្រូវបានភ្ជាប់នឹង «ក្រឹត្យសម្រាប់» មួយដោយនប្បើកុនសោរ ហើយនៅក្នុងជំពូកទីបី ការខកចិត្តចុងក្រោយត្រូវបានភ្ជាប់នឹង «ក្រឹត្យសម្រាប់» មួយទៀតដោយនប្បើកុនសោរ។

«បុរេត្ថិសាស្ត្រលាក់កំបាំង» នៃ «សាក្សីទាំងពីរ» ដដែលតំណាងឱ្យចលនា Future for America តំណាងឱ្យការខកចិត្តនៅថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020។ បន្ទាប់មកបានចាប់ផ្តើម «រយៈពេលរង់ចាំ» ដូចដដែលត្រូវបានតំណាងដោយ «បីថ្ងៃកន្លះ» ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក 11។ ការភ្ជាក់ឡើង និងការរស់ឡើងវិញរបស់អ្នកដដែលត្រូវបាន «សម្រាប់នៃតាមដងផ្លូវ» ដោយសក្ខីសាហាវដដែលបានឡើងមកពី «ផ្ទះអីចី» ត្រូវបានពិពណ៌នាយ៉ាងជាក់លាក់នៅក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់ព្រះ; ប៉ុន្តែក្នុងកម្រិតសាមញ្ញមួយ នៅពេលសាក្សីទាំងពីរភ្ជាក់ឡើង ពួកគេយល់អំពី «អាថ៌កំបាំង» ដដែលត្រូវបានតំណាងនៅក្នុង ដានីយ៉ែល ជំពូក 2។

«អាថ៌កំបាំង» នោះ គឺជាសារនៃស្មារតីកណ្តាលអនុវត្ត ដដែលពួកគេបន្ទាប់មកប្រកាសរហូតដល់ ដានីយ៉ែល ជំពូក ៣ នៅពេលចាប់ផ្តើមអាទិត្យដដែលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះមានមកដល់ ហើយការខកចិត្តចុងក្រោយក៏កើតឡើង។ ការខកចិត្តលើកដំបូង ត្រូវបានជួបប្រទះដោយអ្នកទាំងឡាយដដែលត្រូវបានតំណាងថាជា «ដានីយ៉ែល» នៅថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020។ ការខកចិត្តចុងក្រោយ ត្រូវបានជួបប្រទះដោយមេដឹកនាំនៃ «សុតច្បាប់ដប់» ដដែលគឺសហរដ្ឋអាមេរិក ខណៈដដែលការរុករានសាងសង់គំរូនៃឱ្យមានសចក្ខីវិនាសជាតិមកពីសុលាម។

យើងនឹងបញ្ចប់សចក្ខីសង្ខេប និងសចក្ខីសន្តិដ្ឋាននៃជំពូកទីពីរនៃព្រះគម្ពីរដានីយ៉ែល នៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«សាក្សីទាំងពីរ» បានបញ្ចប់យកពិភពលោកឱ្យជាទាសករ។ វាបាននាំចូលថ្ងៃសប្តិច្បាប់ព្រះមួយ ដោយឱ្យវាបរិវេណទៅហាក់ដូចជាមានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្ពស់។

វាបានល្អចយកការគោរពបូជារបស់លោកគ្រីស្ទទានទាំងមូល
ចេញពីថ្មងៃសែបុប្ផិទរបស់ព្រះអម្ពចាស់ ទៅឲ្យថ្មងៃសែបុប្ផិទរប្រព្រះនេះ។
ពិតពលលោកកំពុងកោតកុហលចំពោះបុរេណីមួយ
គឺជាបញ្ញត្តិគឺដលៃមនុស្សសបងកើតឡើង។
ដូចដលៃនប្លើកុនសោរហានតាំងរូបមាសរបស់ខ្លួននលៃវិវាលដ្ឋា
ហើយលើកតម្កកើងខ្លួនឯងដូចនោះដងៃ
សាតាំងក៏លើកតម្កកើងខ្លួនឯងកុនុងថ្មងៃសែបុប្ផិទកុនុងកុលាយនេះដងៃ
ដលៃសម្រាប់វា វាបានល្អចយកសញ្ញាសម្គាល់នៃថ្មងៃស្នើមកប្រើ»។ Review and
Herald, March 8, 1898.